

радва на това слънце, което му е подадено отъ Бога. Тия събитія не произхождатъ отъ нѣкое вънкашно подбутваніе или чуждо вліяніе, то е самый вѣкъ что го прави, то е естественный върежъ на мірскитѣ работы, все едно както никнатъ на пролѣтъ цвѣтіята, безъ да може нѣкой да имъ въспрѣ растеніето. Слѣдователно и Българскій народъ трѣбуваше да се стрѣсне малко нѣчто, да дойде въ съзнаніе и да покаже на свѣта че и той живѣе. Нии гледами, че той прѣди десять години ся бори да добые своитѣ черковны правдини, усвоены врѣменно отъ Цариградскаго Патріарха; мемоари ся издадохъ за неговитѣ политическы правдини и чети ся явиха на различни мѣста по Българія. Всичко това чуждитѣ вѣстници описаха както си щяха или както тѣмъ понасяше; никой отъ насъ не ся обади като Българинъ и вѣщъ на тѣхъ работы, да покаже истинжтѣ прѣдъ свѣта и да заварди отъ заплитанія своя народъ. Нии горко оплакваме нашитѣ прадѣды, че не сж писали ничто отъ четиры вѣка насамъ; что ли щатъ казвать нашитѣ потомци, ако нии останяхме глухы и нѣми и най-паче въ днешній вѣкъ? Тжй мыслимъ, че неизобѣжно е нужно на това врѣме да имаме единъ всеобщъ вѣстникъ, народенъ органъ, който да брани нашитѣ народны интересы, все едно да бжде намъ и като една лѣтопись за нашата нова исторія, която не ще е само за едно просто запомневаніе на мірскитѣ случкы, нѣ ще служи на нашитѣ потомци и да ся ушжтевать отъ нея.

„Благодареніе на тазъ гостоприемна земя Румжнія, нии днесъ ся радваме за слободно печатаніе, чтото можемъ да явяваме всичко тжй, както си ся и случило, което на друго мѣсто не бы было възможно. Слѣдователно ся рѣшаваме да издаваме единъ вѣстникъ, който ще излазя веднажъ въ недѣлята подъ названіе *Народность* и ще съдържава: 1) Народны дѣла и новини отъ Българскитѣ мѣста; 2) Политическый изгледъ за недѣляшнитѣ чуждо странны новины и 3) Търговія и занаятъ или нѣкои краткы изводи отъ исторіята, потрѣбни на сегашне врѣме. Начално и основа намъ е нашата мила народность, както и самото имя на вѣстника го показва, та, единъ пжтъ, като си упознаемъ добрѣ народностьтѣ, тогазъ щемъ ся отървемъ и отъ една клевета, която нинѣ тежи нѣ малко върху гърбоветѣ ни. То начало е и върху което ся основаха Съединены Княжества Румжнія, Сърбія, Гръція, Италія и Нѣмція, чтото слободно може рече чловѣкъ, че сегашній вѣкъ е вѣкъ на народноститѣ.